

Rakennustarkastusyhdistys RTY ry.:n asiantuntijalausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi rakentamislain ja siihen liittyvien lakien muuttamisesta

Huomioita rakentamislaita ja luonnoksesta rakentamislain muuttamiseksi

Ns. korjaussarjan luonnokseen tehdyt muutokset

Rakennustarkastusyhdistys RTY ry. kiittää ympäristövaliokuntaa mahdollisuudesta antaa kirjallinen asiantuntijalausunto varsinaisen lausuntokierroksen jälkeen muutetusta lakiluonnoksesta (ns. rakentamislain korjaussarja) ja siihen liittyvistä laeista.

RTY ry. haluaa edelleen tuoda esiin, että rakentamislakiin tehtävien muutosten vaikutusten arviointiin olisi ollut syytä paneutua voimakkaammin, kuin mihin annetussa aikataulussa ja ympäristöministeriön käytössä olleilla resursseilla on ollut mahdollisuus. Kuitenkin rakentamislain muuttamista koskevassa lakiluonnoksessa on valmistelun edetessä otettu hyvin huomioon eräitä kuntien ja rakennusvalvontojen kannalta kriittisiä pisteitä. Esimerkiksi purkamisluvan edellytysharkintaa koskevissa lainkohdissa on ns. korjaussarjaan tehtyjen muutosten myötä huomioitu aikaisempaa luonnosta paremmin vanhan rakennuskannan arvo ja merkitys. Tällä on yllättävän suuri merkitys rakennetun kulttuuriympäristön säilymisessä valtakunnallisesti.

Positiivisista muutoksista huolimatta RTY on huolissaan lakimuutoksen kunnille aiheuttamasta kustannusten kasvusta, joka heijastuu myös rakennusvalvontoihin. Rakentamislain alkuperäinen tarkoitus on ollut olla kunnille kustannusneutraali. Hyväksyttyn lakiin suunnitellut muutokset tulevat lisäämään kuntien kustannuksia erityisesti kaavoituksessa. Samalla kaavoituksen niukkoja resursseja pitää suunnata uuden maankäytön sijasta olemassa olevien alueiden kaavanmuutoksiin, mikä ei maankäytön kokonaisuudessa ole järkevää resurssien käyttöä, etenkin kuntien nykyinen huono taloustilanne huomioon ottaen.

Päävastuullisen toteuttajan ja asiaan liittyvien vastuukysymysten muutosten poistaminen hyväksytystä rakentamislaita palauttaa tilanteen nykyisen sääntelyn mukaiseksi. Siinä mielessä rakentamislain kokonaisuudistuksen alkuperäiset tavoitteet rakentamisen vastuiden selkeyttämisestä ja nykyistä oikeudenmukaisemmasta kohdentumisesta eivät tule toteutumaan.

Lausuntokierroksen jälkeen rakentamislain ns. korjaussarjaan on otettu säännökset puhtaasti siirtymän sijoituslupan käsittelystä. Rakennustarkastusyhdistyksellä ei ole huomautettavaa näistä menettelysäännöksistä.

Rakentamislain muut muutokset

Rakentamislain on havaittu sen hyväksymisen jälkeen muutamia muutoksia, jotka vaikuttavat olevan selkeitä erehdyksiä, joita mikään osapuoli ei ole tavoitellut. Nämä erehdykset olisi tarkoituksenmukaista korjata samassa yhteydessä, kuin hyväksyttyä rakentamislakia muutoinkin muutetaan.

Eräs tällainen merkittävä, uudelleen tarkastelua edellyttävä lainkohta on hyväksytyn rakentamislain 99 §, jossa säännellään kunnan rakennusvalvontaviranomaisen toimivallasta. Hyväksytyssä muodossa lainkohta ei salli lainkaan rakennusvalvontaviranomaisen toimivallan siirtämistä nykyisen maankäyttö- ja rakennuslain tapaan muissa kuin kuntien yhteistoimintaa koskevissa tilanteissa. Tämä on vakava toimivaltaa rajoittava ja asioiden käsittelyn lamauttava muutos, joka on syytä korjata ns. korjaussarjan yhteydessä. Tuskin minkään tahon tavoitteena lakimuutoksen yhteydessä on, että rakennusvalvontaviranomaiseksi nimetty monijäsenien toimielin ryhtyisi konkreettisesti tekemään sille laissa säädettyjä tehtäviä, kuten rakentamisen aikaisia työmaakatselmuksia. Tämä on lakitekstiin jäänyt ilmiselvä erehdys, joka on syytä korjata jo tässä vaiheessa, ennen kuin toimivaltapuutteista aiheutuu todellisia ongelmia rakentamiselle.

Toinen merkittävä epäselvyys koskee viranhaltijan tekemän päätöksen (esimerkiksi rakentamislupan) muutoksenhakua. Rakentamislain 178 §:n epäselvyyden vuoksi jo nyt on oikeusoppineiden kesken erimielisyyksiä ja tulkinnanvaraisuutta siitä, onko rakennusvalvontaviranomaisella (esimerkiksi rakennuslautakunnalla) milloinkaan toimivaltaa käsitellä oikaisuvaatimuksia. Asia on syytä selvittää ns. korjaussarjassa kyseistä lainkohtaa tarkentamalla. Lisäys voisi olla yksinkertaisesti maankäyttö- ja rakentamislain 21.4 §:n mukainen lause ”Rakennusvalvontaviranomaisen toimivallan siirtämiseen sovelletaan, mitä kuntalaissa säädetään.”

Rakennustarkastusyhdistys RTY ry. antaa yksittäisiin muutosehdotuksiin alla olevat kommenttinsa, jotka ovat jatkokäsittelyn helpottamiseksi pykälien mukaisessa järjestyksessä, mutta eivät tärkeysjärjestyksessä.

17 § (Rakennusjärjestys)

Rakennusjärjestystä koskevaan pykälään on tullut lausuntokierroksen jälkeen useita muutoksia. Pääosalla muutoksista halutaan selkeästi rajoittaa kunnan mahdollisuuksia antaa määräyksiä rakennusjärjestyksessä. Tavoite on ristiriidassa lainkohdan ensimmäisen momentin kanssa, koska 17.1 §:n mukaan kunta voi antaa *paikallisista oloista johtuvia* määräyksiä rakennusjärjestyksensä.

Suomessa on hyvin erilaisia kuntia, joissa paikalliset olot ja rakentamisen suunnitelmallisuuden tarve vaihtelevat suuresti. Esimerkiksi saaristossa ja järvi-Suomessa on kunnalla oltava mahdollisuus yleisen edun vuoksi säännellä myös sellaisen rakentamisen määrää ja sijoittumista, joka ei edellytä rakentamislupaa. Hallitsematon rakentaminen esimerkiksi meren ja järvien rannoilla voi johtaa sotkuiseen ja kaikkien kannalta epätoivottuun lopputulokseen ja lisätä kiinteistön omistajien välisiä riitoja aivan tarpeettomasti.

Suomessa on myös runsaasti kuntia, joiden voimassa olevissa asemakaavoissa viitataan voimassa olevaan rakennusjärjestykseen. Asemakaavat on siis sovitettu nykyisen MRL:n mukaiseen järjestelmään, jossa rakennusjärjestyksellä ja tarvittaessa lupamenettelyllä varmistetaan hyvän ja viihtyisän asuinympäristön muodostuminen (turvallisuus ja terveellisyys varmistetaan tyypillisesti rakentamista koskevilla asetuksilla).

Rakentamislaisissa on jo luvanvaraisuutta kevennetty huomattavasti. Rakennusjärjestykseen kaavailluilla muutoksilla estetään kuntien mahdollisuus huomioida paikalliset olosuhteet rakentamisen sääntelyssä. Lupamenettelyn poistaminen ja paikallisten olosuhteiden huomioimisen estäminen johtavat yhdessä siihen, että kunnille ei jää mahdollisuutta vaikuttaa oman alueensa elinympäristön muodostumiseen paikallisten olosuhteiden näkökulmasta muutoin kuin kaavoituksen kautta. Kaavoitus taas on raskas ja kallis menettely niitä pienehköjä rakentamiskohteita varten, joista rakennusjärjestyksessä tyypillisesti on säännelty. Todettakoon vielä erikseen, että rakennusjärjestyksessä annettavilla, esimerkiksi luvanvaraisuuden ulkopuolelle jäävän rakennuskohteen sijaintia koskevilla määräyksillä ei ole vaikutusta rakennuskohteen luvan tarpeeseen.

Sääntelyn tarvetta rakennusjärjestyksessä korostaa tosiasia, että rakentamislaisista on poistettu maankäyttö- ja rakennuslaissa tällä hetkellä oleva säännös, jonka perusteella kunnan rakennusvalvontaviranomainen voi puuttua rakennelmiin, jotka rumentavat ympäristöä (MRL 168 §). Rakennusvalvonnat ovat käyttäneet tätä mahdollisuutta kovin maltillisesti, mutta säännöksellä on voitu muun muassa edellyttää muuttamaan räikeimmät ylilyönnit paremmin ympäristöön sopiviksi. Jatkossa rakentamislaki ei anna tällaista mahdollisuutta.

Rakennusjärjestystä koskevilla muutosehdotuksilla rajoitetaan myös kunnan mahdollisuutta vapauttaa pieniä rakentamiskohteita luvanvaraisuudesta, koska ehdotetun 17.1 §:n mukaan rakennusjärjestyksen määräykset "eivät saa muuttaa, mitä 42 §:n 1 momentissa säädetään luvanvaraisuudesta". Tämä tarkoittaa, että kunta ei voi vapauttaa luvanvaraisuudesta esimerkiksi 5 henkilön käyttöön tarkoitettuja yleisörakennelmia, joille ei tähänkään mennessä ole edellytetty rakennusvalvontaviranomaisen lupaa. Luvanvaraisuuden sääntelyä koskeva kokonaisuus vaikuttaa hämmentävältä.

Erittäin hyvä muutos on, että kunta voi rakennusjärjestyksessä säännellä rakennuskohteiden paloturvallisuutta rakennuksen etäisyyttä koskevilla määräyksillä. Tämä on tärkeää, koska hyväksytyn rakentamislain mukaan alle 30 m²:n suuruisen saunan (myös savusaunan) saa rakentaa ilman viranomaisen

lupaa tai muuta valvontaa. Rakennusjärjestykseen otettavalla määräyksellä kunnalla on mahdollisuus vaikuttaa paloturvallisuuden huomioon ottamiseen edes jollain tavalla.

Rakennusjärjestystä koskevaa lainkohtaa olisi syytä tarkentaa rakentamisen hiilijalanjäljen raja-arvoa koskevalla kirjauksella. Erityisesti isot kaupungit ovat omissa strategioissaan linjanneet kunnianhimoisia tavoitteita hiilineutraalisuudesta. Lainsäädännössä olisi tarpeen selventää, onko rakennusjärjestyksessä mahdollista määrätä rakentamisen hiilijalanjäljen raja-arvosta tilanteessa, jossa lainsäädäntö ei ota asiaan kantaa.

38 § (Rakennuksen vähähiilisyyys)

Lausuntokierroksen jälkeen lainkohtaan on tehty muutos, jonka mukaan ilmastaselvitys, jossa myös rakennuksen vähähiilisyttä koskevan vaatimuksen täyttyminen osoitetaan, on toimitettava rakennusvalvontaviranomaiselle ennen loppukatselmusta. Alkuperäisessä lakiluonnoksessa asia tuli selvittää ennen luvan myöntämistä.

Muutos aiheuttaa haasteita rakentamisen viranomaisvalvontaan ja uhkaa kasvattaa rakentamisen kustannuksia. Määräystenmukaisuuden osoittaminen jälkikäteen lisää yksittäisen viranhaltijan paineita hyväksyä loppukatselmus puutteista huolimatta, koska hiilijalanjäljen parantaminen jälkikäteen on haastavaa. Toisaalta rakennuttaja, joka ei ole huomionnut rakennuksen vähähiilisyttä riittävällä tavalla suunnittelu- ja rakentamisvaiheessa voi joutua maksamaan suuret kustannukset asian korjaamisesta jälkikäteen. On luultavaa, että rakennushankkeeseen ryhtyvät luottavat siihen, ettei rakennusvalvontaviranomainen tosiasiaassa hylkää loppukatselmusta sillä perusteella, että rakennuksen vähähiilisyttä ei ole pystytty osoittamaan.

Rakentamislain ns. korjaussarjaan on tehty muutos, jonka mukaan myös loppukatselmuksessa voidaan hyväksyä vähäisiä poikkeuksia. Lisäys on tavaltaan tarpeeton, koska ilman lisäystäkin loppukatselmuksessa voidaan poiketa luvasta ja sen suunnitelmista katselmuksen suorittajan hyväksynnällä (rakentamislaki 117 §). Tämä joustava ja käytännönläheinen menettely on ollut rakennusvalvonnoissa käytössä jo vuosikymmeniä, eikä sitä ole syytäkään muuttaa.

Tämän vakiintuneen ja hyväksi havaitun menettelyn lisäksi loppukatselmuksiin mukaan otettava erillinen vähäisten poikkeusten hyväksyminen lisää byrokratiaa, koska vähäisten poikkeusten hyväksymiseen on lainsäädännössä tietyt kriteerit ja vähäisten poikkeusten oikeellisuus pitää pystyä myös kyseenalaistamaan muutoksenhaun keinoin. Tarkoitus ei liene, että vähäisten poikkeusten hyväksyminen siirrettäisiin lupamenettelystä loppukatselmusvaiheeseen.

42 § (Rakentamislupa)

Lainkohtaan ei ole tehty muutoksia lausuntokierroksen jälkeen. Pykälän tulkinnanvaraisuus tulee todennäköisesti aiheuttamaan valtakunnallisesti tulkintojen sekavuutta. RTY tulee luonnollisesti tekemään voitavansa, jotta asiaan saataisiin yhtenäiset linjaukset rakennusvalvontojen valtakunnallisella yhteistyöllä. Rakentamislupajärjestelmän muuttaminen ennakkovalvonnasta jälkivalvontaan tulee kasvattamaan erityisesti kuntien kaavoituskustannuksia, koska nykyiset asemakaavat on laadittu järjestelmään, jossa rakennusvalvontaviranomaisella on mahdollisuus rakennusluvassa edellyttää rakennuksen tai rakennelman sovittamista ympäristöön. Rakentamislain järjestelmä taas perustuu ajatukseen, jonka mukaan ”kaikki mitä ei ole asema- tai yleiskaavassa kielletty, on sallittu”. Tästä seuraa kunnille valtava tarve muuttaa olemassa olevia asemakaavoja ohjaamaan rakentamista riittävällä ja paikalliset olot huomioon ottavalla tavalla.

Rakentamisluvanvaraisuuteen tehdyt kevennykset ja rakentamisen sääntelyn kokonaisuus huomioon ottaen on outoa, että 5 hengelle tarkoitetut yleisörakennelmat halutaan edelleen saattaa rakentamisluvan piiriin. Kyseessä on selkeä kiristys aikaisemmasta luvituskäytännöstä. Ratkaisulle ei ole oikeastaan esitetty perusteluja. Mikäli yleisörakennelmat halutaan saattaa viranomaisvalvonnan piiriin, RTY:n näkemyksen mukaan rakentamisluvanvaraisten yleisörakennelmien käyttäjämäärärajaa tulisi kasvattaa merkittävästi, esimerkiksi 50 samanaikaiseen käyttäjään.

56 § (Purkamisluvan edellytykset)

Purkamisluvan myöntämisedellytyksiin on lausuntokierroksen jälkeen tehty kannatettavia muutoksia ja tarkennuksia. Erityisen hyvä muutos on eri kaavojen ajantasaisuuden huomioiminen säännöksessä aikaisempaan paremmin. Tämä on merkittävä muutos erityisesti niille kaupungeille ja kunnille, jossa on paljon vanhaa rakennuskantaa ja siten myös kansallista kulttuuriperintöä. Kohtuullinen oletus on, että enintään 13 vuotta vanhoissa kaavoissa on tullut ottaa huomioon myös suojelukysymykset. Lainkohdan 1 ja 3 momentit ovat kuitenkin ristiriidassa keskenään ja saattavat aiheuttaa sekaannusta, koska ensimmäisen momentin mukaan rakennusvalvontaviranomainen voi myöntää purkamisluvan mutta kolmannen momentin mukaan kunta voi myöntää purkamisluvan tietyissä tapauksissa. Mikäli kolmannessa momentissa on tarkoitettu sivuuttaa rakennusvalvonnan toimivalta, siihen on syytä lisätä ”poiketen 1 momentin määräyksestä” tai muu vastaava selvennys.

68 a § (Määräaika rakentamislupahakemuksen käsittelylle ja seuraamukset määräajan laiminlyömisestä)

Lakiehdotukseen on tehty lausuntokierroksen jälkeen muutoksia ja lainkohdan noudattamiselle on asetettu siirtymäaika vuoteen 2026. Muutokset ovat kannatettavia. Lupahakemusten nykyisten käsittelyaikojen syitä on ilman muuta syytä tarkastella kriittisesti. Lain valmistelun edetessä on tunnustettu muutamia merkittäviä seikkoja, joita koskien lainkohtaan on tehty myös muutoksia.

Ensinnäkin suurten rakennuskohteiden käsittelyaika on vääjäämättä pieniä kohteita pidempi ja tästä syystä 6 kuukauden käsittelyaikaedellytys tietyille kohteille on hyvä ja välttämätön muutos. Lupahakemusta koskevan materiaalin jättämistä ja laatuvaatimuksia on myös jonkin verran täsmennetty. Täsmennyksistä huolimatta sääntely johtaa todennäköisesti kiistoihin siitä, mistä ajankohdasta käsittelyaika lasketaan ja millä perusteella. Lainkohdassa asia on ansiokkaasti huomioitu säätämällä lainkohdasta asetuksenantovaltuus. RTY pitää erittäin tärkeänä, että kyseistä valtuutta myös käytetään tulevan vuoden aikana ja että siirtymäajan puitteissa valmistellaan asetus tarkentamaan lupahakemusta koskevia sisältövaatimuksia. Käsittelyajan laskentaa koskevan sääntelyn selkeys olisi kaikkien osapuolten etu.

Käsittelyajan laskemisen ei myöskään pidä lisätä rakennusvalvontojen työ määrää kohtuuttomasti, koska kaikki hallinnollinen lisätyö on pois rakennusvalvonnan varsinaisista ydintehtävistä, jotka on määritelty rakentamislain 100 §:ssä. Valtakunnallisesti rakennusvalvonnoissa on käytössä kolme sähköistä järjestelmää lupahakemusten käsittelyyn, eikä mikään näistä tarjoa vielä teknistä ratkaisua käsittelyajan automaattiseen laskentaan. RTY toivoo, että myös ympäristöministeriö pyrkii kaikin mahdollisin keinoin varmistamaan, että myös sähköiset järjestelmät tukevat lainsäädäntöön rakennusvalvonnoille asetettua velvoitetta. Muussa tapauksessa lainsäädännöstä seuraa paljon lupakohtaista käsityötä, joka syö aikaa varsinaiselta lupien käsittelyltä.

Erityisen hyvä muutos on lainkohtaa koskeva siirtymäsäännös, joka antaa rakennusvalvonnoille, suunnittelijoille ja rakennuttajille mahdollisuuden opetella uuden lain mukaisia menettelytapoja, lupakynnyksen muuttumista ja muita muutoksia ennen käsittelyaikavelvoitteen astumista voimaan. Samalla kaikki osapuolet voivat käytännössä havainnoida, mikä vaikutus uuden lain tuomilla muutoksilla ylipäättään on käsittelyaikojen kehittymiselle. Viittaus vahingonkorvauslakiin on myös poistettu, mikä helpottaa painetta kuntien kustannusten kasvamiseen.

182 § (Valitusoikeus purkamisluvasta)

Rakennustarkastusyhdistys RTY ry:n näkemyksen mukaan asiantuntijaviranomaisilla pitää säilyttää valitusoikeus myös muista kuin valtakunnallisesti tai maakunnallisesti merkittävien rakennusten purkamislupapäätöksistä. Ylipääntään valitusoikeuden rajoittamisen merkitystä ei esityksessä arvioida riittävästi.

197 § (Tietojen toimittamista rakennetun ympäristön tietojärjestelmään koskeva siirtymäsäännös)

Siirtymäsäännös on kannatettava, koska kunnilla ei ole vielä vuoden 2025 alusta tosiasiallisesti teknisiä valmiuksia toimittaa tietoja kyseiseen tietojärjestelmään eikä valtiolla ole teknistä mahdollisuutta vastaanottaa näitä tietoja. Ympäristöministeriön tulee pitää huoli siitä, että valtion ja kuntien välisten tietojärjestelmien rajapinnat toteutuvat käyttökelpoisiksi riittävän aikaisin ennen vuotta 2029.

Lakialoite LA 20/2024 vp

Lakialoitteessa esitetään rakennusjärjestystä koskevaa rakentamislain 17.2 §:ää muutettavaksi siten, että siitä poistetaan viittaukset suunnitelmalliseen ja sopivaan rakentamiseen. Perusteena tälle esitetään, että muodostuneen oikeuskäytännön mukaan kunnalta vaaditaan suunnitelmalliseen ja sopivaan rakentamiseen liittyen kohtuuttomia selvityksiä rakennusjärjestystä laadittaessa. Lisäksi lakialoitteessa esitetään, että kunnan oikeudesta sivuasunnosta määräämiseen säädettäisiin nimenomaisesti laissa.

Rakennustarkastusyhdistys ei kannata suunnitelmalliseen ja sopivaan rakentamiseen viittaamisen poistamista 2 momentista. Rakennusjärjestyksellä on tarkoitus antaa yksittäiselle kunnalle mahdollisuus antaa paikallisista oloista johtuvia tarkentavia, jopa kunnanosakohtaisia määräyksiä menettelyssä, johon kuntalaiset voivat osallistua kaavoitusta vastaavalla tavalla. Kunnan ei kuitenkaan ole mikään pakko antaa tällaisia määräyksiä vaan se jää kunnan itsenäisen harkinnan piiriin. Rakennusjärjestyksessä annettavat selkeät määräykset helpottavat ja sujuvoittavat rakennusvalvontojen työtä, koska tällöin rakennusvalvontojen on helpompi ohjata kiinteistöillä tapahtuvaa rakentamista yleisen edun näkökulmasta. Myös maanomistajien keskinäisten, rakentamista koskevien kiistojen selvittäminen on tällöin helpompaa.

Lakialoite LA 21/2024 vp

Lakialoitteessa esitetään poikkeamisluvasta sekä suunnittelutarvealueelle sijoittuvan rakennuspaikan rakentamisluvasta säädettyjen valitusoikeutettujen tahojen muuttamista (rakentamislaki 180 §). Aloite koskee lainkohdan 7-kohtaa, jossa säännellään tiettyjen rekisteröityjen yhdistysten, kuten luonnon-suojelun tai kulttuuriperinnön edistämiseen tarkoitettujen yhdistysten valitusoikeutta. Aloitteessa esitetään, että näiden tahojen valitusoikeus rajattaisiin ainoastaan sellaisten hankkeiden poikkeamis- ja suunnittelutarvealueen sijoittamista koskeviin rakentamislupiin, joissa edellytetään myös ympäristövaikutusten arviointimenettelyä (YVA). Lakialoitteen tavoitteena on perustelujen mukaan sujuvoittaa erityisesti pientalorakentamista.

Lainkodassa yksilöidyillä yhdistyksillä on tällä hetkellä vastaava valitusoikeus poikkeamispäätöksistä ja suunnittelutarveratkaisuista (MRL 193 §). Rakennustarkastusyhdistyksen kokemuksen mukaan lainkodassa tarkoitettujen yhdistysten pientalojen poikkeamis- ja suunnittelutarvepäätöksiä koskevien valitusten määrä on nykyisen lain aikana ollut kovin vähäinen, joten valitusoikeuden poistamisella olisi kovin marginaalinen merkitys pientalorakentamisen sujuvoittamiseen. Sen sijaan valitusoikeuden poistaminen saattaisi heikentää esimerkiksi luonnon- ja kulttuuriympäristön huomioon ottamista poikkeamis- ja sijoittamislupaharkinnassa pitkällä aikavälillä.

Lakialoitteessa kritisoidaan myös sitä, että näiden tahojen tekemissä valituksissa ”valituksia on ulotettu yksittäisiin pientalohankkeisiin yhdyskuntasuunnitteluun kytkeytyvillä perusteilla”. Tällainen kytkentä on luonnollista, koska poikkeamis- ja suunnittelutarvepäätökset perustuvat ja niiden kuuluukin perustua yhdyskuntasuunnitteluun. Kyseessä olevia päätöksiä tehdään, koska hanke on joko voimassa olevan asema- tai yleiskaavan vastainen tai alueella ei ole lainkaan asemakaavaa. Päätösten hyväksymisen edellytykset ja siten myös valitusperusteet ovat erilaiset kuin rakennusluvassa.

Rakennustarkastusyhdistyksen näkemyksen mukaan muutoksenhakuun oikeutettujen piiriä ei tule rajata enää enempää etenkin, kun jo nyt esitettyjen muutosten vaikutusten arviointia ei ole tehty kovin kattavasti.

Lopuksi

Rakennustarkastusyhdistys RTY ry. toistaa vielä huolensa, että rakentamislakiin esitetty muutokset johtavat kuntien kustannusten kasvuun. Kustannusten kasvu tulee heijastumaan myös rakennusvalvontoihin etenkin, kun samaan aikaan lupakynnyksen nostaminen vähentää rakennusvalvontamaksuja ja sitä kautta rakennusvalvontojen tuloja. Pienissä ja keskisuurissa rakennusvalvonnoissa tämä tulee olemaan todellinen ongelma.

Toimivallan siirtoa ja muutoksenhakua koskevat, edellä esitetyt täsmennykset olisi hyvin helppo tehdä lakiin. RTY esittää, että aikataulupaineista huolimatta lainsäädännön loppuvalmistelu tehtäisiin huolellisesti ja lausunnot otettaisiin huomioon. Lausuntokierroksen jälkeen tehdyt muutokset ns. korjaussarjaan ovat suurimmalta osalta kannatettavia.

Turussa 15.10.2024

Risto Levanto
rakennusvalvontapäällikkö
puheenjohtaja,
Rakennustarkastusyhdistys RTY ry.

Leena Salmelainen
valvontajohtaja
varapuheenjohtaja,
Rakennustarkastusyhdistys RTY ry.